

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Szatmári Malom Kft.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność, że przedsiębiorca bez zwiększania istniejącej wydajności i po zamknięciu dawnych zakładów chce otworzyć nowy zakład, można objąć pojęciem ogólnej poprawy wyników gospodarstwa rolnego określonym w art. 26 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽¹⁾?
- 2) Czy inwestycję, której dokona skarżąca, można uznać za inwestycję mającą na celu ogólną poprawę wyników przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 20 lit. b) ppkt iii) i art. 28 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005?
- 3) Czy § 6 ust. 3 rozporządzenia FVM nr 47/2008 z dnia 17 kwietnia jest zgodny z art. 28 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie, w jakim w odniesieniu do zakładów młynarskich, wsparcie przyznawane jest tylko na transakcje mające na celu modernizację istniejącej wydajności? Czy omawiane rozporządzenie umożliwia krajowemu prawodawcy wykluczenie wsparcia w odniesieniu do określonych rodzajów rozwoju ze względów ekonomicznych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München
(Niemcy) w dniu 18 marca 2013 r. — Herbaria
Kräuterparadies GmbH przeciwko Freistaat Bayern**

(Sprawa C-137/13)

(2013/C 171/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że użycie wymienionych w nim substancji jest wymagane prawnie jedynie wtedy, gdy przepis unijny lub zgodny z prawem Unii przepis krajowy w sposób bezpośredni ustanawia dla danego środka spożywczego, w którego skład mają wejść wymienione substancje, wymóg dodania wymienionych substancji lub przynajmniej przewiduje minimalną zawartość wymienionych substancji, które mają być dodane?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy art. 27 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 należy interpretować w taki sposób, że użycie wymienionych substancji jest wymagane prawnie także w przypadkach, w których wprowadzenie do obrotu środka spożywczego jako suplementu żywnościowego lub z użyciem oświadczenia zdrowotnego byłoby bez dodania przynajmniej jednej z wymienionych substancji wprowadzające w błąd i mylące konsumentów, gdyż dany środek spożywczy z powodu zbyt niskiego stężenia wymienionych substancji nie może spełnić swojego przeznaczenia jako środek spożywczy lub przeznaczenia wskazanego w oświadczeniu zdrowotnym?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy art. 27 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 należy interpretować w taki sposób, że użycie wymienionych substancji jest wymagane prawnie także w przypadkach, w których zastosowanie danego oświadczenia zdrowotnego dozwolone jest tylko dla środków spożywczych, które zawierają określoną, tzw. znaczącą, ilość przynajmniej jednej z wymienionych substancji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu
19 marca 2013 r. — Naime Dogan przeciwko Republice
Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-138/13)

(2013/C 171/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Naime Dogan

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu z dnia 12 września 1963 r. ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, który to protokół został podpisany w dniu 23 listopada 1970 r. w odniesieniu do etapu przejściowego stowarzyszenia (zwany dalej „protokołem dodatkowym”), stoi na przeszkodzie wprowadzonemu po raz pierwszy po wejściu w życie powyższych przepisów uregulowaniu prawa krajowego, uzależniającemu pierwszy wjazd członka rodziny obywatela Turcji korzystającego ze statusu prawnego zgodnie z art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego od wykazania przez tego członka rodziny przed wjazdem zdolności do porozumiewania się w prosty sposób w języku niemieckim?
- 2) Czy art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego opisanemu w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 s. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Cluj (Rumunia) w dniu 20 marca 2013 r. — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei przeciwko SC Volksbank România SA

(Sprawa C-143/13)

(2013/C 171/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Cluj.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Strona pozwana: SC Volksbank România SA

Pytania prejudycjalne

Uwzględniając, że zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾, ocena nieuczciwego charakteru warunków nie dotyczy ani określenia głównego przedmiotu umowy, ani relacji ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub usług, o ile warunki te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem,

oraz

biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. [2] lit. a) dyrektywy 2008/48/WE⁽²⁾ definicja, o której mowa art. 3 lit. g) dyrektywy 2008/48/WE całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta łącznie z prowizjami, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, nie znajduje zastosowania do określenia przedmiotu umowy o kredyt, który zabezpieczony jest hipoteką,

czy

pojęcia przedmiotu lub ceny zawarte w art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG można interpretować w ten sposób, że owe pojęcia — przedmiot lub cena umowy o kredyt zabezpieczony hipoteką — obejmują również, wśród elementów stanowiących świadczenie wzajemne należne na rzecz instytucji kredytowej, rzeczywistą roczną stopę oprocentowania takiej umowy o kredyt zabezpieczony hipoteką, złożoną w szczególności z oprocentowania, stałego bądź zmiennego, z prowizji bankowych oraz z innych kosztów zawartych i określonych w umowie o kredyt?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2013 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-146/13)

(2013/C 171/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: E. Chamizo Llatas i S. Centeno Huerta, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— uznanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej⁽¹⁾ za prawnie nieistniejące a, tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości,

— Tytułem ewentualnym stwierdzenie nieważności:

a) Artykułu 9 ust. 1 w całości oraz art. 9 ust. 2 w sposób wskazany w zarzucie piątym niniejszej skargi.

b) Całego art. 18 ust. 2 oraz wszystkich zawartych w rozporządzeniu odniesień do Jednolitego Sądu Patentowego jako systemu sądowego patentu europejskiego o jednolitym skutku i jako źródła prawa patentu europejskiego o jednolitym skutku oraz

— obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.